

V přístavu se již setmělo. Nick stál opřený o zábradlí jachty a s rukama v kapsách pozoroval hvězdy jasné noci. Vál chladný vítr, který zvěstoval možný přívál deště. Vzduchem byla cítit voda. Vánek, který profukoval jeho černou košili s tenkými stříbrnými proužky, vklouzával dovnitř skrz dva rozepnuté knoflíky a příjemně osvěžoval jeho tělo. Chvillemi nervozitou přešlapoval a rukama se zapřel o černý kožený pásek a černé džíny. V černých nablištěných mokasínech byl malinko nesvůj, raději by obul rozšlapané tenisky.

Po dlouhých chvílích nejistoty se dočkal nádherného obrazu. Alicia pro dnešní večer zvolila červené lesklé šaty bez ramínek. Vršek obepínal její vlnavé poprsí a pod jejím vosím pasem se rozšířila sukně až ke kolenům. Jako doplňky zvolila zlaté náušnice s červenými kamínky, malou červenou kabelku a páskovité lodičky na deseticentimetrovém podpatku. Když se přiblížila, všiml si jejích vzadu vyfoukaných, vepředu do obličeje sgelovaných vlasů. „Páni...“ zíral. „Přesně toho jsem chtěla dosáhnout.“ Usmívala se svými rudě lesklými rty. „Jsi...boží!“ Zůstával v úžasu. „Pěknej účes,“ pochválila jeho nagelované vlasy, které ovšem nebyly jediné, které stály.

Po chvíli zírání se vzpamatoval a vytáhl z kapsy krabičku. „Než půjdeme, chtěl bych ti něco věnovat.“ Klepal se mu hlas. I ruce se mu trásly, když otvíral krabičku. Vytáhl drobný zlatý řetízek s přívěskem Panny Marie. „Víš, moc pro mě znamená. Ne, že bych byl bigotně věřící, spíš, že mi ho dala babička. Dal jí ho děda o zasnubách. A moje babička mi ho dala v den, když jsem se ženil. Řekla, ať ho dám té pravé v pravý okamžik. Dala mi ho v ten slavnostní den, ale jako by cítila, že si nejsem jistej na sto procent.“ Vydechl. „Miloval jsem Annu, ale o medailonku jsem jí nikdy neřek.“ vložil ho Alicii do dlaně a uzavřel ji. „To nemohu přijmout.“ „Chtěl jsem ti ho dát po narození dítěte, ale došlo mi, že s tebou je ten *pravý* okamžik každý. Dávám ti ho, aby ti připomínal to krásné, co mezi námi bylo. A možná, jednoho dne, bude pokračovat.“ Alicia se mu zadívala do očí. Tímhle ji dostal. Po jeho proslovu byla ochotna udělat cokoli, byla připravena porušit všechna pravidla. Její srdce tlouklo jako zvon. Svou upřímností a slovy s tak emotivním nábojem ji zbavil řeči. Pousmála se a otočila se zády. Nick jí připnul darovaný šperk. Něžně ji políbil na šíji. Zavřela oči a jediné, co vnímala, bylo pohupování vln, vítr rozfoukávající její vlasy a Nickovy horké rty které bloudily po jejím krku. Nechtěl však využívat situace k něčemu nekalému. Ještě nepřišla vhodná chvíle. Předstoupil před ni a políbil na čele. Pohládl malého tvorečka rostoucího v jejím bříšku. „Budu ho mít stále při sobě, slibuju.“

Abych nezapomněla, taky pro tebe něco mám.“ Vytáhla krabičku z kabelky. Uvnitř se třpytil pánský řetízek z bílého zlata, který nesl přívěsek s motivem dvou propojených srdcí. Na zadní straně jednoho ze srdcí bylo vyryto Aliciino jméno. „Moje jméno už tam je na znamení, že moje srdce ti navždy patří. Možná, až pocítíš to samé, necháš si vyrýt do prázdného srdíčka to tvoje a budeme na vždy spojeni.“ „To už dávno jsme.“ Pohládl ji po bříšku. Oba se pousmáli a vřele si hleděli do očí. Alicia mu připnula řetízek.

„A ještě jedno překvapení mám. Byla jsem v týdnu na ultrazvuku a...už vím pohlaví miminka.“ „Opravdu?“ zajásal Nick. „Super! Ale počkej, nechci to vědět. Nebo jo, ne! No tak, už mě nenapínej!“ Alicia se smála. „Co budeme mít? Malého samuraje nebo princezničku?“ „Doufám, že nebudeš zklamaný.“ „Proč?!“ podivil se. „Je mi jedno, co to bude, hlavně, že bude!“ „Měla by to být holčička.“ Nick ji chytl do náručí a nad zemí ji třikrát otočil kolem dokola. „Princeznička? Naše malá kočička!“ Jásal. Alicia byla překvapena. „Myslela jsem, že chceš chlapce.“ „To jistě někdy ano, určitě. Ale maličká panenka, to je

super!“ A objal ji. „Počkej, mačkáš nás!“ Smála se. „Miluju tě, Alicio. A děkuju za ten vzácný dar, co mi dáváš. Naše kočička je důvod, proč každý ráno vstávám z postele a s úsměvem usínám každou noc. Možná si myslíš, že jsem se zbláznil, ale co vím, že jsi těhotná, spím mnohem klidněji. A mé noční můry po letech vystřídaly krásný sny.“ Alicia ho soucitně objala. Chápala jeho bolest. Už ho nikdy nechtěla vidět smutného. Od události, kdy upadl do deprese kvůli Anninému pokusu o sebevraždu, už to nechtěla nikdy zažít. Tiskla ho k sobě a předávala mu energii a klid, co nejvíce mohla.

„No... a taky někdy i mokré sny.“ „Nicku!“

Ruku v ruce vešli na terasu mexické restaurace, jejíž dřevěná střecha byla podepřena trámy. Dřevěné obložení romanticky osvětlovala barevná, leč intimní světla. Terasou pofukoval svěží vánek.

Na terase zaujali místo blízko tanečního parketu, kde povečeřeli. Latinsko americká hudba svými rytmy rozhoupávala Aliciu, která se na židli vrtěla jako na jehelníčku. Nick si dal na kuráž dvojitou tequillu, neboť věděl, co ho čeká. Tanec s Aliciou byl pro něj výzvou a příležitostí si ji k sobě připoutat, ale zároveň hrozbou, že podlehne jejímu půvabu.

Na parketu tančilo několik mileneckých párů. Jejich odvážný tanec Nicka přiváděl do rozpaků ještě víc. Alicia pohupovala dekoltem a vyzývavě ho sjížděla pohledem. Přestože se venku ochladilo, musel si Nick rozepnout další knoflík u košile, jak mu bylo horko.

„Dáš si ještě něco k jídlu?“ začal neuroticky prohlížet jídelní lístek. „Ty víš, co chci, Nicku.“ A vrtěla se dál. „Co Taccos? Miluju Taccos. Dáme si Taccos jako zákusek. Nebo chceš něco sladkého?“ „Jo, tebe na tanečním parketu.“ Nick si objednal další dvojitou tequillu na kuráž, po ní se mu však lehce zamotaly oči.

Po chvíli kapela začala hrát starý známý hit *Down In Mexico* od *The Coasters*, jehož důrazné údery na tympány nenechaly ani jednoho hosta v klidu. Pomalejší, přesto taneční píseň s rockovým nádechem sváděla tanečníky k tanci tělo na tělo.

Nick vstal a s lehkým podlomením kolen zavrával. Sebevědomě se usmál, když udržel rovnováhu. Vyzval Aliciu k tanci.

Se sólem elektrické kytary ji k sobě strhl a pohupovali se do svižnějšího rytmu tympánů a klavíru. Oba tuto píseň dobře znali. Zaposlouchali se do textu o ženštině, která autora písně sváděla svým divokým tancem. Výrazný rockový hlas zpěváka střídal měkké i dynamické pasáže. V některých pasážích ho doprovázel baskytarista a kytarista jak nástrojem, tak zpěvem.

Při rozvleklém refrénu ji od sebe odklonil, ale pak ji k sobě protočil. Když se přitiskla na jeho hrudník, zadívala se mu na rty. Rukama sjel po jejích zádech až k zadečku, který k sobě přimáčkl. Jeho prsty se do něj zakously jako do šťavnaté broskvičky. Alicia ho objímala kolem krku a nechala se vést jeho krouživými pohyby, které v ní vyvolaly nejednu erotickou představu. Jeho nemravně bloudivé ruce se zoufale pomalu vracely zpět nahoru přes holá ramena až k jejím vlasům, které prohrábl. Jemně si pramen omotal kolem prstu a zatahal.

Rozvleklý refrén vystřídalo rychlé bubnování a zpěv. Nick si partnerku oddálil, protočil a strhl ji k sobě. Tentokrát se tiskl na její záda a nosem pohladil její krk. Alicia do rytmu začala kroužit pánví. Pustil její ruce a přes břicho sjel k jejím bokům, které stiskl a přidržoval její zadek u sebe. Poznal, že nemá spodní prádlo. Nemohl se nabažít toho pohledu, jak se vrtěla. Držela ho za krkem a vlnila celým svým tělem na tom jeho. Nickovi se nabízel pohled na její prsa. Z čela na nos mu stékal potůček potu, z něhož ukápla lepivá kapka přímo do

jejího vlnadného údolí. Ta stékající kapka ho nabudila ještě víc. Chytl ji za ruku a švihem ji protočil.

Závěr bridže ukončil nečekaně zpomalený zpěv, přičemž Nick Aliciu zaklonil, až se její vlasy dotýkaly země. Nosem bloudil od jejího břicha k dekoltu, kde se zastavil, aby přivoněl k její ženské vůni, která se mísila s voňavkou a vlhkým potem. Postupně ji zvedal, ale ústa od ní neodtrhl ani na sekundu. Zkoprněli ve chvíli, kdy si přitisknutí čely hleděli do očí. Píseň vrcholila, avšak oni stáli přilepení jeden na druhého a nevnímali čas. Vydýchávali se z tance i vzrušení. Jejich rty byly tak blízko, že si vzájemně dýchaly horký vzduch do úst. Nickovy vousy ji lehce šimraly na bradě. Pohladil ji po zádech. Patřila jen jemu a on patřil jí. Jejich potlačované city právě vypluly na povrch a křičely, aby byly vyslyšeny. Už nebylo cesty zpět.

„Musím na vzduch,“ vysmekla se mu a vyšla ven z restaurace na nekrytou terasu.

Silný vítr se obouval do neklidných vln. Alicia se zatřásla, když její rozehřátá ramena ovanul chladný vánek. *Co se to jen s námi děje? Hleděla na nebe zatažené černými mraky. Nemůžu přece Anně odloudit muže, když jsem jí dávno slíbila, že je dám dohromady. Ale platí to ještě vůbec? Sama se k němu chová jak k cizímu. Co si to jen nalhávám? Vždyť se málem pomilovali... Marně hledám slova, kterými bych utišila své svědomí. Proč je to mezi námi tak silné?* Uronila slzu.

„Už jsem vyrovnal účet. Půjďme?“ Přišel Nick. „Dnes byl náročný den. Krásný, ale náročný.“ Alicia si povzdychla a s úsměvem kývla. „Co je? Ty brečíš?“ Přistoupil k ní. „To ten vítr, fouká mi do očí.“ „Celá se třeseš, vezmi si mou košili.“ A začal se rozepínat. Alicia jen toužebně hleděla na jeho hrud' jako Eva na zakázané jablko. Zachumlala se do jeho provoněné košile. „Pojďme, blíží se bouřka, tak ať nezmokneme.“ Chytl ji za ruku a běželi přes pláž. Alicia si zula boty, které přenášela v ruce. Horký písek ji páčil do chodidel.

Míjeli staré vysoké molo, které trčelo z moře. Nick ji zavedl do jeho útrob, aby si chvíli odpočala. Avšak už se rozpršelo. S úderem několika blesků se spustil masivní liják.

„To není moc rozumné,“ ohodnotila Nickův výběr úkrytu. Naštěstí na ně nepršelo. „Lepší, než běžet dál. Počkáme, až přejdou ty blesky, pak budem pokračovat.“ Alicia se lehce otřásla zimou. „Měli jsme zůstat v restauraci,“ řekla s nádechem výčitek. „Co máš za problém?!“ trhl s ní Nick a přitiskl k sobě. „Mohli jsme chvíli počkat, teď nás to kvůli tobě zabije!“ vysmekla se mu. Nakročila směrem k pláži, ale Nick jí stiskl loket. „Kam jdeš? Zbláznila ses?!“ „Nebudu čekat, až do mola šlehne blesk a zavalí nás!“ „Tak radši, ať šlehne do tebe na pláži?!“ „Lepší, než tu čekat s tebou!“ Nick jí sevřel zápěstí, až jí to zabořelo. „Nikam nepůjdeš, rozumíš?!“ Ale ona se mu snažila vysmeknout.

Přitiskl ji k sobě a políbil, aby ji zkontroloval. Jazyk jí zarazil skoro až do krku tak, jak to měla ráda. Alicia ho chvíli nechala bloudit v jejích ústech a zjihla jako zkrocená klisnička. Co jí začalo vadit, bylo, když jí jeho nestydatě bloudivá ruka sjela pod šaty a bez dlouhého protahování zamířila přímo mezi její nohy.

V tu ránu, jak když utne, ho od sebe vši silou odžduchla. „Tak o to ti celou dobu šlo, ha?! Musels to plánovat hodně dlouho!“ „A ty snad ne?!“ naštvál se. „Unavuje mě ta tvá hra na pseudokamarády! Určilas pravidla, která sama porušuješ, jak se ti to hodí!“ „To není pravda!“ Koukala s otevřenými ústy. „Že není?! Takže to, jak jsi mi na parketě zadkem hoblovala poklopec, bylo v pořádku?!“ Alicia se napřáhla, že mu dá facku, ale on ji zadržel. Srazil ji k mohutnému sloupu. Tiskl se na ni, aby nemohla nikam odejít. Byli blízko na dotek

špičky nosu. „Chci všechno nebo nic, Alicio,“ špitl roztouženým hlasem. „V tom případě mě tady a teď pomiluj nebo odejdi navždy,“ řekla s toužebným výrazem v očích.

Rozbouřené moře mlátilo o mohutné sloupy mola. Silný vítr hnal příboj vln k pláži, kde se srážely a vlévaly do sebe. Nick Aliciu držel ve vzduchu opřenou o sloup a tvrdě přirážel jako vlny masivního živlu, který se lámal o dřevo. Ona se ho držela kolem krku a užívala si rozkoše. Kolem nich prskala tříštící se voda a v dáli burácel hrom. Nick napjal všechny svaly v těle, aby ji udržel a zároveň co nejrychleji dosáhl vrcholu, po kterém toužil skoro pět měsíců. Alicia už měla docela odřená ramena a záda. Ale toho si ani nevšimla. Čím více ji Nickovo přirážení bolelo, tím blíže byla vyvrcholení. Konečně byli spolu. Jedno tělo, jedna duše.

Avšak výkon na dvě stě procent, a k tomu držet její váhu ve vzduchu, dlouho nevydržel.

Sám se posadil a opřel o sloup. Nárty smočil ve slané vodě. Alicia se posadila zády k němu. Líbal ji na šíji a svlékl šaty z jejích řader. Toužil to udělat již při tanci. Volnějším tempem se přibližovala, aby si odpočinuli, ale aby nevybočili z cesty rozkoše. S ustávajícím deštěm i nedočkaví milenci odsunuli svůj chtič, aby uvolnili cestu čisté lásce. Přerývavě jí sténal do ouška, mačkal její měkká řadra, odkud sjel k jejím oblým bokům, aby ji mohl nadzvedávat. Začal určovat tempo, které nabíralo na rychlosti. Objímala ho kolem krku opřená zády o jeho hrudník. Ucítit, jak se mu chvěje v náruči. Prsty se dotkl její perly lásky, aby jí pomohl dosáhnout velkolepého štěstí. Jemně se zakousl do její hedvábně hladké šíje. Toužebně sténala, milovala, když ji objímal ve svých mužných pažích, cítila se u něj v bezpečí. Jejich stíny splynuly v jeden. I vítr ustanul a voda se umoudřila. Jako když námořníka pohltní moře, jehož příliv se rozlije po pláži a vyšumí v pěnu, která pohltní zlatý písek.

Když se oblékli, objal ji a něžně políbil. „Omlouvám se za ten začátek, ale už je to dlouho co jsem... však víš,“ zastyděl se. Alicia se pousmála. „Jako za starých časů,“ políbila ho. „Pojďme, než znovu začne pršet,“ špitla. Nick šibalsky nadzvedl obočí. Ale raději vyrazili. K jachtě to ještě bylo dobrých dvacet minut rychlé chůze.

Tak tak přeběhli pláž, aby nezmokli na kost. Po cestě je chytl liják, který je popohnal v jejich romantické chůzi. Nad hlavu si přehodili Nickovu košili, aby nezmokli, ale víchr jim to příliš neusnadňoval.

Když doběhli na loď, v obývací kajutě si vydechli. Nick otevřel sprchový kout a nad kanálkem vyždímal vodou nasáklou košili. I Alicia si svlékla šaty a vyždímala je. Nick zůstal překvapeně hledět, co to dělá. Jako by nic, stála vedle něj úplně nahá a mokrá k tomu. Tuhle příležitost si nenechal ujít. Vytrhl jí z rukou mokré šaty a spolu s košilí jimi švihl do sprchového koutku. Aliciu vzal do náruči a hodil ji na postel, kde ji začal líbat. Zachvěla se zimou, tak přes ně přehodil přikrývku.

Milovali se vášnivě a s velikou něhou. Nick k ní přistupoval opatrně vzhledem k jejímu stavu, aby nemačkal miminko. Líbal její plné rty a krk. Na rozpáleném dekoltu ji příjemně chladil přívěsek, který mu věnovala, přívěsek dvou srdcí, která se spojila v jedno. Příběh dvou životních cest, které se seběhly v jednu jedinou.

Po něžném milování si zahleděli do očí. On na ni shlížel a odkryl její tvář zahalenou do vlasů. Zbloudilý pramen zastrčil za její ouško. Miloval doteky jejích jemných vlasů. Miloval pohled do očí barvy rozbouřeného moře.

„Tak, jako před pěti a půl měsíci,“ špitla. „Tu chvíli jsem si přehrával každej den,“ dotkl se jejích rtů. „Nezapomněls?“ „Jak bych mohl zapomenout okamžik, kdy jsem do tvé zahrádky zasel to nejvzácnější semínko?“ A oba se vřele pousmáli. Nick se položil vedle ní, ale i tady ho objímala. Tiskla se na něj, nechtěla ho už nikdy pustit. Ani Nick se jí už nechtěl vzdát. „Miluju tě,“ řekl. „Naučilas mě dávat city najevo. Udělalas ze mě citlivějšího a vnímavějšího člověka. Díky tobě můj život nabral nový směr, znovu jsem našel ztracenou cestu.“ „A tys ze mě udělal zodpovědnějšího a rozumnějšího člověka.“ „Opravdu?“ „Ne, ale hodí se to sem říct.“ A oba se zasmáli. „Možná na tom něco bude, Ali.“ Pohládl ji. „I tvůj život nabral nový směr. Bude z tebe máma, a to ti změní život. Nám oběma.“ „Nechci se o tebe dělit, Nicku. Víím, že je to nemožné, ale ve světě, kde bych mohla jednat čistě sobecky, aniž bych někomu ublížila, nepustila bych tě ani na minutu.“ „Ty můj blázínku.“ Pohládl ji něžně. „Brzy ti tvé přání splním. Tentokrát to začnu řešit doopravdy.“ „Ale...“ „-Pssst. Věř mi.“ Alicia se mu schoulila do náručí. Objímali se jako dva medvídci. Věděla, že nic, co si řekli, se nevyplní. Ale ještě den a noc si mohla užívat toho snu, ze kterého se nechtěla probudit.

Když se probudila, místo vedle ní bylo prázdné. Oblékla si župan a šla se rozhlédnout z kabiny, kam se poděl její miláček.

Posadila se na před lodi a přemýšlela. Chvillemi hleděla na mraky zatažené nebe. Vál ostrý vítr, až jí vehnal slzy do očí.

Všechna snaha je pryč, všechny sliby... Už nikdy nepřekročím práh Annina domu, nedokážu to. I kdyby začala chodit s Pierrem... Z principu to nepůjde. Chuck mě zavrhne a Katie mě odsoudí. Měla bych odjet zpět domů. Nebo do Londýna hledat staré přátele. Danny a Tess by to pochopily, sou stejně praštěný jako já. Nebudou mě soudit, nebudou mi v lásce k Nickovi bránit.

„Kulišku!“ Přišel Nick s lahví piva. „Copak?“ „Přemýšlím.“ Hleděla na horizont. „Doufám, že nad naší vášnivou nocí.“ Stíkl ji pevně ze zadu a políbil na krku. Myšlenka na jejich erotický zážitek v něm stále žila. „Tak nějak. Vlastně si říkám, co jsem to za čověka. Zničit další manželství - splněno. Zrujnovat další kamarádce život - splněno. Začínám si připadat jako příšera.“ „Jsi ta nejroztomilejší příšerka na světě.“ Políbil ji za ouškem. „S Chuckem si nedělej starosti, pokud se milovali a patří k sobě, tak si k sobě najdou cestu. Navíc, byla to jejich chyba, že si nedokázali promluvit jako dospělí lidé.“

„Ehm, hm,“ zachrchlala záměrně. „Co je?“ Nechtěl přiznat chybu, ale ona na něj přísně civěla. „Máš pravdu. I mezi mnou a Annou je to celý jedna velká lež. Odkývem tomu druhýmu cokoli, abychom měli klid. Nechceme se hádat, abychom nezranili city toho druhýho. Bojíme se riskovat, že vše ztratíme a zůstaneme sami. Ty jsi nám otevřela oči, patří ti velký dík, Alicio.“ „Super, zničila jsem manželství jedné třetině Holy Divers.“ „V podstatě je to polovina, protože Chuck byl ženatej dvakrát.“ A Alicia ho praštila po ruce. „Au!“ zaúpěl. „Vůbec mi to neulehčuješ.“ „Cucni si, uvolníš se,“ nabídl jí pivo. „Radši ne, mám scvrklej žaludek ani jsem nesnídala.“

„Kde jsi vlastně byl?“ „Vzadu, hrabal jsem se v motoru, chtěla promazat trubky, holka.“ „Myslela jsem, že jsi na pevnině.“ „Nenechal bych tě tu samotnou. Nerad bych hledal svou loď na dně oceánu.“ A Alicia ho praštila po ruce znovu. „To už je podruhý!“ Postěžoval si. „Potřebuješ pořádně vytrestat, drzoune drzej!“ Nick se zasmál. Její slovní obrat mu připomněl

hlášku, kterou zavalil Chuck před plavbou. „Ještě se mi směj do očí.“ Vstala a zamířila k žebříku do kajuty.

„Ale mamko...“ zastavil ji a něžně políbil na rty. „I já se cítím provinile, ale našel jsem řešení. I Anně prospěje, když začneme žít odděleně. Když byla jen se mnou, chřadla. Co poznala tebe a hlavně to, že pořád žije a že může chodit mezi ostatní lidi, omládla o deset let. Ani nebere antidepressiva, je šťastná. A moje zásluha to rozhodně není. Ted' už vím, že schovávat ji před světem, byla chyba. Chtěl jsem ji ukrýt před smrtí, ale ukrýval jsem ji před životem. Pomaličku to ukončím.“ „Jak chceš vztah pomaličku ukončit? Bud' to ukončíš, nebo ne.“ Kroutila Alicia hlavou. „Neměj strach, maličká, zvládnu to. To je moje starost, moje problémy. Nebudu tě do nich zatahovat.“ „Na to už je pozdě, nemyslíš?“ Nick ji něžně vzal za ruce. Pozvedl její bradičku, aby se jí zadíval do očí. Vyhýbala se jeho štěněcím očím, ale marně. „Pojď, maličká, připravíme si něco na zub.“

Pierre, vysoký mužný blondák s modrýma očima, pozval Annu na procházku po kolonádě u zátoky. Galantně jí na schůzku přinesl růži a pozval ji na snídani.

Poté se procházeli za čerstvého ranního vánku.

„Tu snídani jsem dlužila já tobě,“ začervenala se s nevinným úsměvem. „Neboj, tvůj čas přijde. Alespoň budeš mít důvod přijmout má další pozvání,“ řekl hlubokým hlasem čtyřicátníka. Anna se pousmála: „Ted' se cítím jako na smyčce. Ale líbí se mi to.“ „A mně se líbí tvůj úsměv,“ chytl ji něžně za ruku a políbil ji. „Nezajímá tě, proč jsem tehdy nepřišla?“ „Jistě jsi měla vážný důvod. A až budeš chtít, řekneš mi to.“ „Určitě z bulváru víš, kdo jsem a...“ „- Jsi ta nejstatečnější žena na světě,“ přerušil ji. „Navíc bulvár moc nečtu, já spíš New York Times, sekci Wall Street, tam je můj chlívěk. Na nic jiného čas nemám.“ Anna se s ním cítila v bezpečí. Žádné zvědavé otázky, které by musela vysvětlovat.

Kráčeli po kolonádě ruku v ruce. „Jsi tu na dovolené? Nebo za ženami? Kalifornie je divoká.“ „To se říká i o Paříži, Barceloně...“ „Tam všude jsi byl?“ Podivila se. „Ty ne? S manželem jsi jistě procestovala svět.“ „To jo,“ povzdechla si. „Ale z tourbusu toho moc neuvidíš. Možná Eiffelovku z dálky.“ Shlédla. „Doprovázela jsem ho na první koncertní šňůře, pak jsem radši zůstávala doma. Lepší sedět doma na gauči než v hotelu na tvrdé židli.“ „I já znám tahle překrásná místa jen z hotelového pokoje. Proto asi taky nemám ženu. Co už.“ Anna pohládla hřbet jeho ruky.

„Ale do L. A. jsem přijel k mámě.“ „Seš z Angeles?“ „Hrdej rodák. Otec je Kanad'an. Naši se pořád stěhovali sem a tam, nakonec si stejně šel každý svojí cestou. Bylo jim skoro padesát, když se rozvedli.“ „Neřekla bych, že se lidé rozcházejí v tomhle věku, po tak dlouholetém soužití.“ „Nikdy není pozdě, Annie.“ Zadíval se jí do očí. Lehce se dotkl jejích lícních kostí a sladce ji políbil na rty.

Alicia pozřela sotva pár soust. Raději se nechala unášet na plachtách větru, který jim při plavbě přál.

Seděla na přídi zabalená v dece a pozorovala jachtu pohlcující masu vody.

Nick zpomalil a zapnul autopilota. Trápilo ho dívat se na Aliciu, která celé dopoledne mlčky seděla a zírala do vody.

Přistoupil k ní a objal. „V té dece jsi jako plyšový medvídek.“ Políbil ji na tváři. „Klidně běž dovnitř, jestli je ti zima.“ „Není, jen se tak cítím v bezpečí. A možná, že uvidím

delfíny.“ „To spíš nějakýho žraloka.“ A Alicia vytřeštila oči. „A tos mě nechal se v tý vodě koupat?!“ zhrozila se. Nick se začal smát. „Neboj se, delfini i jejich zubatí kámoši sou daleko. Tady možná tak medúzy.“ „A co to žere?“ „Neboj, tebe ne.“ Alicia se škaredě podívala. Ale Nick byl rád, že ji probral.

„Ještě tak hodku a půl pojedeme, vezmu tě do jednoho přístavu, odkud si půjčíme loďku a poplaveme do romantické jeskyňky s vodopádem. Hlásili příznivý počasí a klidný moře, tak by neměl být problém jeskyni navštívit.“ „A to jako budeme veslovat?“ Svraštila obočí. „No jasně, nafasuješ pádla a pomažeš.“ „Ha, ha, ha,“ řekla ironicky a vstala.

Nick ji objal. „Člun, motorový člun. Špatně jsem se vyjádřil.“ „Děláš si ze mě celou dobu srandu.“ Zadívala se infantilně. „Na mě smutný oči neplatí, to je moje zbraň. Ty taky nejseš žádný nevíňátko.“ „No, to nejsem.“ A začala mu šmátrat pod tričkem. Nick se šibalsky usmál. Sliboval si z toho hodně. „Ale spíš bych si chtěla povídat.“ „Vy ženský! Proč pořád musíte mlet pantem? Ústa jsou i na jiný radosti.“ A kousl ji do ucha. „Chci tě blíž poznat.“ Couvala malými krůčky, ale on ji vždy dohnal velkým krokem. „To podstatný znáš, zbytek si přečti na NickMatsudaBlog.com.“ Alicia udělala ještě nevinnější úsměv. Po pravdě mu přišla roztomilá a nemohl jí odolat, i když věděl, že je šibalka.

„OK, máš pět vteřin, abys hodila do placu téma, pak tě pomiluju. Pět...“ „Počkej, moment!“ „Čtyři, tři, dva...“ „Filmy! Nejoblíbenější filmy!“ Nick si vydechl. „A tvoje?“ zajímal se, aby mohl sdílet její zájmy. Začal ji znovu ochmatkávat. Líbilo se mu, že z toho byla celá nesvá. *Stejně mi dá.* Pomyslel si. *Jen přežít tu předehtu.* „Legenda o vášni, Pretty Woman,“ začala jmenovat, „Titanic a nejvíc mě dostává Dirty Dancing! Závěrečný tanec Swayzeho a Jenny Grey mě vždycky rozpláče.“ „Mě taky,“ přikývl. „Hlavně, když mám po něm sex.“ „Neviděls ani jedno z toho.“ „Ani čárku.“ Alicia se znovu otočila k horizontu. Odhodila deku bokem a sledovala moře.

Nick ji objal zezadu. Do ouška jí začal zpívat: „Every night in my dreams i see you, I feel you...“ Alicia zavřela oči a pousmála se. Jako by se přemístila na Titanic. Začala se pohupovat do rytmu Nickova zpěvu. „Near... Far... Wherever you are. I believe that the heart does go on...“ Alicia si pobrukovala s ním. „Nech zavřené oči a pojď se mnou.“ „Cože?“ „Důvěřuj mi.“ Dovedl ji k zábradlí nejpřednějšího cípu lodi a vysadil ji na šprušli asi do poloviny. Byla výš, než on. Rozpažil její ruce. „Pomalů otevři oči.“

Když je otevřela, viděla nádhernou průzračnou vodu mizící ve vlnách pod útroby lodi. Zatajil se jí dech. Byla v úžasu, ani na sekundu se nezalekla, věřila Nickovi. Cítila se jako volný pták. „Já letím, Nicku!“ „A já jsem král světaaaa!“ zakřičel napříč větru. „Nebo tak nějak to tam bylo.“ A oba se začali smát. Poté seskočila přímo miláčkovi do náručí. „Miluju tě, Nicku.“ A políbila ho objímajíc ho kolem krku. Nemohl se nabažit jejich polibků. Svíral ji v náručí tak, jak to uměl jen on svými mužnými pažemi.

„Takže bude ten sex nebo se mám vrátit ke kormidlu?“ A na to dostal symbolicky kolenem do rozkroku. „Jau! Za co?! Sem ti tu přebral nejdůležitější scény tvého oblíbeného filmu.“ „A ještě nějakou scénu si pamatuješ?“ Chytila ho kolem krku. Nick potřásl její zadnicí. „Pak ještě tu v zadýchaném autě a tu ti velice rád předvedu!“ zamrkal.

Poté ji rozesmátou chytil do náruče a odnesl do kajuty.

Když zakotvili v dalším přístavu, zastavili se na kolonádě před tavernami. Jejich verandy byly osázené bohatě rozkvetlými květinami. Moře se lesklo jako křišťál. Po včerejší průtrži nikde ani stopy.

„Než půjdeme, na chvíli se vzdám,“ řekl Nick. Alicia nechápala. „Před plavbou jsem dostal nabídku a náhodou je ten člověk dneska tady, tak jsme se dohodli, že mi předá demo nahrávku, je to otázka dvaceti minut.“ „No tak dobře,“ pokrčila rameny. „Nerad tě opouštím, ale jindy nebude příležitost, mám to příští týden dost nabitý.“ „Ty snad pracuješ i ve spaní,“ pohladila ho úsměvně. Nick ji něžně políbil. Byl rád, že jeho lásku k práci chápe. Pak vytáhl peněženku. „Běž si zatím někde sednout.“ „Počkej!“ zarazila ho. „Ještě pohyb a urazím se!“ „Promiň, jako hlava rodiny su zvyklej brát vše do vlastních rukou.“ „Jsem už velká, taťko,“ políbila ho. Objal ji a vychutnával si její francouzské polibky. Zvláště když dnes měla rtěnku s jahodovou příchutí.

„Zavolám ti, až skončím a přijdu si pro tebe.“ Pohladil ji ve vlasech. „Budu se tu někde procházet. Obhlídnu obchůdky.“

Navštívila několik obchůdků v přístavu a koupila si pár pohlednic s nádhernými fotografiemi zálivu. Poté se vrátila zpět na kolonádu, kde pozorovala racky plachtící nad mořem.

Náhle ji vyrušilo vyzvánění mobilu. „Chuck.“ Chvíli se rozmýšlela, zda vůbec hovor přijmout. Ale přijala. „Ano?“

„Ahoj, zlato, kde jsi celý dny, že se ani nezveš? Dělán si starosti.“ Ozval se přísně kamarád.

„Odpočívám, píšu texty, znáš to.“ Odpověděla provinile.

„Poslechla sis vzkaz?“

„Co? Jo, jasně!“ panikařila. Začala bloudit ve spirále.

„A co na to říkáš, je to dobrý nápad, ne?“

„Absolutně!“ lhala dál.

„Žádný vzkaz jsem ti nenechal. Poslyš, kde teď seš? Slyším tam racky a moře.“

Aliciu polila červeň, netušila, jak se z této svízelné situace dostat. „Jsem na Venice Beach, v baru.“

„Vážně? A to je zajímavé, právě sedím v jedné taverně a pode mnou na kolonádě stojí žába úplně stejná jako ty.“

Alicia si vydechla a otočila se. Jeho telefonát smrděl od začátku nekalostí. Chuck na ni zamával a vypl hovor.

„OK,“ vyšla schody k němu, „udělala jsem si výlet. Potřebuju změnu.“ „A určitě seš na výletě úplně sama.“ „Co máš za problém?“ přitvrdila. „Je to moje věc!“ „Nejde o tebe! Nechápeš, že tvoje sobecký zájmy nabourají život dalším lidem?“ „Ty máš tak co říkat! Až Nick zjistí, kdo nahrál to demo, přerazí tě vejpůl! Mělo mě napadnout hned, že tu schůzku má s tebou.“ Stáli na verandě a hádali se. Napětím zmlkla celá taverna. „Je to pro dobrou věc!“ hájil své zájmy. „Myslíš si, že jsem si lásku k Nickovi plánovala? Sakra, ani jsem nevěděla, že je ženatý! Když jsem ho poznala... Jak se choval...“ „Dobře.“ Vydechl. „Ale proč jsi s ním jela na jachtu? Do hajzlu, to ani trochu nemyslíte na Annie?!“ „To víš, že mě trápí svědomí, ale...“ „- No asi ne dost!“ „-Ale Annie má zájem o jiného muže. S Nickem už je to pasé.“ „Když si to myslíš...“ „Jsem si jistá.“ Založila ruce. „Víš, jak se to říká - neopouštěj toho, koho miluješ pro toho, kdo se ti líbí. Protože on tě opustí pro toho, koho miluje.“ To Alicii vjely slzy do očí. „Fandím vám, vážně, ale znám Nicka a jeho vztah s Annou. Neodejde od ní, ať už ti řekl cokoli. Že spolu čekáte dítě, ještě neznamená, že spolu zestárnete.“

„Čekal bych větší podporu od nejlepšího kámoše.“ Objevil se u nich Nick. Chvilí je poslouchal s rukama v kapsách. „Jste blázni, oba.“ zakroutil Chuck hlavou. Nick se přitiskl k Alicii a políbil ji ve vlasech. „Možná jsme blázni, ale zamilovaní.“ řekl. Bránil si svoje teritorium. Chuck zakroutil hlavou a dal se do kroku. „Hezkou plavbu,“ zavrčel.

„Kámo,“ zastavil ho Nick, „neplánovali jsme to. Ale sám víš, že láska si nevybírání, kdy a kde tě chytí. Taky bychom si přáli být spolu bez lži a nikomu neubližovat. Ale to by byl předem vyhranej boj. A takový v životě neexistují.“ „Přeju vám to, i když to není úplně fér. Sleduju vás od toho setkání ve studiu. Ty vibrace, co jsou mezi váma, ty vaše pohledy... Dávej na ni pozor, kámo.“ Plácl ho po paži a odešel.

„Myslíš, že to neprozradí?“ zeptala se Alicia. „Chuck má Annie rád, ale nebude se do toho plést. Neboj, už brzy nebudou žádný lži.“ Dotkl se jejích rtů a políbil je. „Ty jsi vážně mistr v mlžení. Jeden pohled do očí a ženy ti leží u nohou.“ A znovu se políbili. „Skrýtej talent.“ Políbil ji znovu a znovu a znovu. „Připravená na plavbu snů?“

Jak Nick přislíbil, půjčil v přístavu malý motorový člun a zavezl Alicii do jeskyně, kde z průrvy ve stěně stékal vodopád do moře. Kolem se vlnila bílá pěna. V jeskyni bylo nižší dno, a protože voda byla čistá, návštěvníci mohli vidět na dně kamínky, mince, ale i hejna barevných rybiček.

„Je to jak v pohádce!“ řekla Alicia nahlas, protože stěny masivu odrážely jen šum vodopádu. „Je to kouzelné místo. Jsi první žena, kterou jsem sem vzal. Nepoznal jsem ženu, jako jsi ty, jsi tak vyjímečná, máš v sobě ohromnou sílu. Jsi kouzelná jako tento vodopád.“ „Cože?“ snažila se oddělit jeho hlas od hluku vody. „Že seš kouzelná! Miluju tě!“ „Co???“ „Slyšíš mě?“ „Neee.“ „Cože?“ „ANI SLOVO!“ zakřičela. Nick si uvědomil, že slova jsou při této nádheře zbytečná. Jemně ji uchopil za čelist a něžně políbil.

Z jeskyně vypluli ještě dále za útes, kde se ukrývala malá pláž s oblázkově bílými kamínky. Když na ni vstoupili bosíma nohama, propadli se po kotníky do horké vody.

„Takovou masáž bych si nechala líbit denně,“ pochvalovala si. „Někdy sem zabloudím, když chci mít klid. Není tu signál. Žádný mobil, žádný internet...“ „Prosím tě, nevydržíš bez toho ani minutu.“ „I workoholik jako já potřebuje pauzu.“ Alicia se mu zavěsila za krk. Bez podpatků mu sahala po hrudník. „Ty seš ale prcek!“ usmál se. „Co je malý, to je milý,“ zazubila se. „A v posteli čilý.“ dodal. „To ty víš nejlíp.“ Zasmála se. „Hej! Všechny můj tělesný proporce jsou přímo úměrný mojí výšce.“ „No, kdybys měl metr šedesát tak jo.“ Provokovala ho. Dobře věděla, že naštvě jeho mužskou ješitnost. „Jako po pravdě, měla jsem větší.“ Zašklebila se. Nick zrudl. „Náhodou, měl jsem největší brko v kapele, dokud u nás nehostoval Ray-C.“ Alicia se začala smát. „Ty si na tom hodně zakládáš, vid’?“ Znovu se na něj zavěsila. „Zlobíš. Normálně začínáš vystrkovat růžky.“ Díval se škaředě. „Naplácáš mi, tat’ko?“ řekla nevinně a zasmála se.

Nick ji lapl do náručí a pádil do vody. „Ne, do vody ne!“ žadonila, ale smála se. „Ale jo!“ Nick stál po pás ve vodě. Alicia se nechtěla namočit, ale on ji nekompromisně vymáchal.

Poté ji vynesl na pláž, kde ji něžně položil na vyhřáté oblázky. Milovali se jako tehdy na pláži v Malibu. Nikde nebylo ani živáčka. Vítr a moře zpívaly jen pro ně. Jak vlny něžně omývaly pláž, líbal a hladil Nick Alicii po celém těle. Rukou bloudil pod jejími mokřými šaty. Toužebně ji škrabkal na stehně. Alicia ho převalila na záda. *Jen ať ví, jaké to je, když kameně tlačí do zad.* Ale to Nick neřešil. Nechal se rozmazlovat jejími pomalými, přesto silnými pohyby. Nejvíce ho vzrušovalo, když mohl mačkat její baculatý zadeček. Jeho

klavírystické prsty se dostaly, kam se ještě nikdo před tím nedostal. Do všech zákoutí a komůrek, jak to měla ráda. Poté se posadil a líbal její ňadra. Jeho ruce nevěděly, které partie mají hladit dříve, jako by ji chtěl pohltnout celou najednou. Jako při jeho nejtajnějších erotických představách. S tím rozdílem, že tu byla skutečně, z masa a kostí, jen a jen pro něho. Dotkla se jeho bušícího srdce. Toto pozlátko už patřilo jenom jí.

Na jachtu se vracely velmi pomalu. Oba se báli návratu. Báli se odcizení. Netušili, jak se ten druhý zachová. *Budeme v tomhle štěstí pokračovat i doma?* Ptali se sami sebe. *Nebo naše plavba zůstane navždy jen vzpomínkou?*

Na pláži, nedaleko přístavu, si ještě chvíli sedli a pozorovali západ slunce. Nick jim koupil kopečkovou zmrzlinu. Museli doplnit energii po láskou vyčerpávajícím dni.

„Jsem ráda, žeš mě nakonec přemluvil a já jela.“ „Prosim?“ zvedl obočí. „Tebe nikdo přemlouvát nemusel, bylas nadřzená, co jsem ti to nabídl poprvý.“ „To není pravda!“ bránila se komicky. „Že ne? Když na tobě je strašně poznat když lžeš, že chceš, ale je ti to blbý, seš strašně roztomilá při tom. Jak malá školačka, která by zasloužila naplácat na holou.“ „Ale taťko.“ Políbila ho mlaskavou pusou na tvář. Nick se pousmál a zakroutil hlavou. „Já vím, že tě to pohoršuje, už seš dospělej chlap.“ rýpla si. Nick se zadíval na moře v dáli.

„Nad čím dumáš?“ Pohládila ho po zádech. „Nad tím, jak to řeknu Anně. Musím pomalu, nechci ji šokovat.“ „Hlavně na ni nevychrli vše najednou. Nejlepší by bylo, kdyby ses od ní odpoutal a o nás jí řekl až za nějaký čas, až ten rozchod stráví. Pokud to teda tak chceš, nebudu tě do ničeho tlačit. Jaks říkal, je to tvůj problém.“ dodala opatrně. „Možná to uvítá,“ řekl smutně. „A netvař se, že o ničem nevíš. Víš, že Anna randí s nějakým Kanadánem.“ „Jak? Neřekla jsem to ani Chuckovi.“ Pak se nadechla: „Ty drbno! Posloucháš naše hovory za dveřma!“ „Za to nemůžu, že řvete jak na lesy, když du zrovna do kuchyně pro cigára.“

„To bys měl taky omezit,“ zamumlala. „Kouřím jen ve stresu. Ale co su s tebou, nepozřel jsem ani šminku.“ „Říkám si, že míň smrdíš.“ „Taky mi vadí ten kouř.“ „Ještě, že matroš, co kouřím já, nesmrdí. Teda, když si ho umyješ.“ A Nick ji začal lechtat. Ona se smála na celé kolo. Povalil ji na záda a lechtal pod pažemi. „No tak! Mám slabej močák!“ Ale jemu to bylo jedno.

Pak mu do obličeje pleskla zmrzlinu. „Papej, papej.“ Zasmála se. Nick jí zmrzlinový útok vrátil. To opravdu nečekala. Řasenka a rtěnka byly ty tam. „Papej, papej.“ řekl. „Super, nemám kapesníčky.“ Rabovala v kabelce. „Ty sis začala.“ „Taky by ses nemusel chytat každé kokotiny co vymyslím, měl bys bejt ten chytřejší.“ Nick se ironicky zasmál. „Když ty ve mně probouzíš toho kluka, co jsem býval dřív.“ „To já se ještě houpala tatovi v kulách, jak říkává Chuck.“ Nick ji kousl do ucha a ona zaječela. „Zase si koleduješ. Škoda, že jsou kolem lidí, hned bych tě opíchal.“ „Ty vážně myslíš jen na jedno.“ Zavrtěla hlavou. „Někdy i na práci taky. A občas na oboje zaráz.“ „To jako při práci na milování nebo při milování na práci?“ Nick se vtipně zarazil. Raději neodpovídal. „Kašli na to, lituju, že jsem se zeptala. Každopádně mě to nepřekvapuje. Nemáš náhodou v kytáře díry z obou stran?“ A Nick ji znovu polechtal. „Jak, že se jmenuje ta sexy pornoherečka, u které si honíš? Slečna Zvuková Stopa?“ A Nick ji lechtal na všech citlivých partiích. Alicia měla vážně co dělat, aby udržela svěrače na uzdě. „Ne, už nemám zmrzlinu.“ „Ale máš.“ Začal jí lízat ze široka obličej jako pes. Alicia se šklebila. Poté ji začal něžně líbat, a to neřekla ani slovo.

Nick se v noci vzbudil a podíval se na mobil, kolik je. Bylo o pět minut víc, než se díval naposledy a o deset víc, než před tím. Alicia ležela zaklíněná do jeho náruče. Opírala se o jeho chlupatou hrud'. Pohládl ji po nahých zádech a starostlivě ji přikryl.

„Ty jsi na Twitteru i ve spaní?“ zamručela. „Ne, jen jsem se díval, kolik je. Spinkej.“ A hleděl do stropu. Alicia zvedla hlavu a podívala se na něj. On zamyšleně zíral vzhůru, až se mu ze starostí dělaly vrásky kolem očí. Něžně ho políbila za pravým ouškem, kde se mu na krku dělala dvě znaménka. Nick se k ní otočil a upřímně si hleděli do očí. „Nechci, aby ses kvůli mně trápil. Jestli chceš, může to zůstat mezi námi. Berme to jako příjemný víkend.“ Nick ji pohládl po tváři. „Ty moje maličká... už vidím, jak chodíme kolem sebe v mojí residenci a děláme, že se nic nestalo. Věci se daly do pohybu, musí to jít jenom dál.“ „Chtěla jsem ti jen říct, že to pochopím, ať už vymyslíš cokoli.“ Nick ji znovu pohládl a ona se mu vrhla do náručí. Možná je to naposledy, co cítí bít jeho srdce takhle zblízka.

Zítřka už se vracíme. A bude to ve starých kolejích. Možná bych se měla opravdu vzdát na nějaký čas. Prospělo by nám to. Opustit Annu a začít oficiálně se mnou není dvakrát rozumné. Ale on ji nikdy neopustí.

Nick ji hladil po vlasech a laskal. Ucítit, jak mu po hrudi stékají její horké slzy. Slzy, které se marně snažila zadusit hluboko v sobě. Ale už to nešlo. Myšlenka, že ho znovu a možná i navždy ztratí, ji šířala od morku kostí až po konečky prstů. V každém jejím vzdechu, v každém jejím vzlyku slyšel křik její bolesti nad ztrátou muže, který nebyl nikdy její. Proto ji objal pevněji, aby se cítila jistá a v bezpečí. Nic neříkal. Nenašel vhodná slova útěchy. A taky k čemu? Měl ji konejšit prázdňnými frázemi? Vždyť ani on sám nevěděl, jak to bude mezi nimi pokračovat. Ale jedno věděl jistě – miloval ji nadevše. Proto nechal její bolest tiše vyplavit slzami, dokud neusnula. Sám však neusnul.

Proto již před rozbřeskem zvedl kotvy a vyplul domů. Vítr i moře jeho cestě dopřály příznivé podmínky. Co mu cestu ztěžovalo, bylo jeho svědomí. Věděl, co má udělat. Chtěl to udělat. Ale bál se to rozhodnutí přijmout. Proto vyplul tak brzy. Chtěl být v Malibu co nejdříve. Mohli si tento den užít až do večera, ale stejně by to bylo jen trápení.

Když Alicia procitla, Nick s ní lehce třásl. Na nočním stolku stála vydatná snídaně z toastů s jogurtem. K pití jí uvařil kakao. Alicia se protáhla a usmála se. Avšak Nick byl poněkud vážný.

„Nasnídám se nahoře. Líbí se mi pozorovat moře při plavbě.“ „Vlastně už jsme v Malibu.“ A Alicia zvažněla. Jako by na její srdce padl těžký balvan. „Slíbil jsem tchýni, že...“ „-V pohodě,“ řekla. „Nemusíš mi nic vysvětlovat. Taky jsem chtěla ještě dnes vyřídit pár věcí,“ zalhala roztěkaně. „OK, tak dobrou chuť.“ A odešel z kajuty.

Jako by se přes noc od sebe vzdálili tisíce kilometrů. Pomohl jí se zavazadly, pomohl jí přejít můstek na pevninu. Ale jejich doteky byly formální a nejisté. Už to nebyly ty příjemné doteky, kdy splynuli v jedno tělo. Ať už při tanci, pod starým molem nebo na oblázkové pláži – tyto dotyky byly cílevědomé a oni do nich vložili svoji duši. Dotyky, které padly dnes, byly povrchní. Tyhle doteky neřídila láska, ale obrovská bolest.

„Hodím tě domů,“ nabídl se Nick. „To je dobrý, nedělej si starosti,“ bránila se. „Tak mě nech ti hodit domů bágly, neměla by ses tahat s těžkýma věcmi.“ „V pohodě, Nicku, jen jed', nezdržuj se,“ snažila se ho odpálkovat s hlavou vztyčenou. Ale uvnitř byla roztrhaná na kusy.

Nick se ze slušnosti pousmál a kráčel k autu. Připadal si jako bastard, který utíká od cizí děvy. Měl na sebe vztek. Ona se otočila čelem k moři a pustila uzdu slzám, které se draly na povrch jako vodopád.

Nick se u auta chvíli pozastavil. Pomalu naložil sportovní tašku do kufru. Podíval se na horizont, ale ona tam pořád stála. Otevřel dveře, a že usedne za volant – ale ona pořád nehybně postávala na chodníku. Práskl dveřmi a rozběhl se k ní.

„Alicio!“ křikl a ona se otočila. Padl jí do náručí, až ji málem srazil. Líbal ji s takovou intenzitou a vášní, jako se zrodila jejich láska. Jejich sladký výlet začal i skončil s noblesou. Proč by se měla cítit, jako kdyby vše skončilo? Proč by tohle rozloučení mělo vypadat jako poslední? „Vrátím se pro tebe,“ řekl. Jeho prsty bloudily v jejích vlasech. Alicia měla stále zavřené oči. Cítila se jako ve snu. „Budu na tebe čekat,“ špitla. „Vždycky budu čekat.“

Kapitola třicátá první

Pierre doprovodil Annu až k residenci. I dnes ráno byli na brzké snídani. Dovedl ji k brance, kde ji něžně uchopil za ruce.

„Škoda, že musíš odjet.“ řekla. „Pracovat se musí. Ale vrátím se a pojedeme spolu do Paříže,“ řekl svým záhadně hlubokým hlasem. Anna se pousmála: „Kéž by. Ale budu o tom snít.“ Políbil ji na čelo. „Zavolám, až dorazím do New Yorku. A ty mi volej kdykoli.“ Anna se pousmála a něžně se políbili. S úsměvem laskala jeho rty a hladila ostré rysy jeho tváře. Nevinně svíral gorilími pažemi její vosí pas. Toužil po ní, ale víc než polibek si nedovolil.

„S dovolením,“ zabrblal Nick, který chtěl vejít. Pár od sebe odskočil. Ani si nevšimli, že přijel, jak byli zahledění jeden do druhého. „Nenechte se rušit.“ řekl.

„Nicku, to je Pierre, Pierree, to je Nick, můj manžel.“ Představila je. Muži na sebe nejdřív zdráhavě hleděli, ale pak si podali ruce. „Nestůjte na chodníku, pojd'te dovnitř,“ řekl Nick. „Pierre je už na odchodu.“ odpověděla Anna bleskově. „Vážně, pojd'te, řeknu Carmen, ať vám uvaří kafe.“ „Někdy jindy, ale díky,“ řekl taktně Pierre. Rozloučil se s Annou polibkem na tvář a odkráčel.

„A to mělo být jako co?!“ nastoupila Anna na Nicka hned v hale. On se s ledovým klidem zamířil do obývacího pokoje. „Nechápu, jak můžeš bejt tak ironickéj?!“ „Tak promiň, že jsem chtěl být zdvořilý.“ „Muselo to být?!“ zuřila Anna. „Hele, nemělo by to být naopak, že já budu křičet a ty se budeš zpovídat? Nejsem to já, kdo přišel s milenkou domů.“ „Pierre je můj přítel, kamarád, společník, nic víc. Jak ty máš Aliciu, já mám Pierrea.“ „To by tak ještě scházelo,“ podotkl ironicky a ona se nechápavě zašklebila.

„Kde je tvoje matka? Ne, že bych ji chtěl vyhánět, ale už tu smrdí dlouho.“ „Spí, včera měla rendez-vous s lahví whiskey.“ „Doufám, že ne s tou mojí, co jsem dostal na třicátiny!“ „Nevím, někde to vystrachala. Ale chválila si, že je pěkně uleželá.“ „Ta tomu tak rozumí! Vypije všechno, co teče. Kromě asfaltu, ten teče pomalu.“ Anna se pousmála. „Půjdu ji vzbudit.“

„A Annie?“ zastavil ji na schodech. „Až se vrátím z letiště, buď prosím doma. Chci si s tebou promluvit.“ Anna sešla schůdky a založila ruce. „Jesli mi chceš něco říct, řekni mi to hned.“ „Raději si promluvíme v klidu,“ řekl a šel si do pokoje vybalit tašku.

Anna chvíli dole postála a dívala se na něj, jak lhostejně vychází schody. Všimla si, jak chlad mramoru studí jeho chodidla. A ne kvůli tomu kameni, kvůli tomu, že už se tu necítí doma.

Chci si s tebou promluvit... Jak odměřeně to řekl. V jeho srdci už není cit a oči postrádají jiskru. Jsou tak kalné, když se na mě dívá. To Pierrea alespoň těší má přítomnost. Pousmála se. Kdež to Nicolas by mě nejradši posadil na letadlo spolu s mámou. Opravdu se jí tak začínám podobat? To jsem taky tak nesnesitelná, že už mu ani nestojím za pohled, úsměv, políbení? Anna se přistihla, jak jí po tváři steká slza. Otřepala se a šla raději vzbudit matku.

Alicia si vklidu doma vybalovala zavazadla, přičemž poslouchala vzkazy na záznamníku. A že jich bylo! Některé byly od Chucka, další od Anny, od Kate, ale nejvíce vzkazů jí zanechal Anthony. Docela ji to zarazilo, protože přes týden se jí neozval. Ale chápala to, přece se usmířoval s jeho dávnou láskou Daphné.

Vytočila tedy telefonní číslo Kate, aby zjistila, co se během její nepřítomnosti událo. Sluchátko si položila mezi pravé ucho a rameno, při tom vybalovala oblečení a skládala je na hromádku.

„Konečně! Bála jsem se, že se ti něco stalo!“

„Neboj, Kat, jen jsem odpočívala, ale už jsem zase ve hře. Jak se daří?“ zeptala se s úsměvem.

„Byli jsme s Tedíkem ve Vegas a bylo to úplně super!“

„Nepovídej, takže je to vážné?“

„Je to super chlap, pořád mi něco kupoval – šaty, boty, naušnice! Musíš se stavit na kafe, ukážu ti je.“

Alicia úsměvně zavrtěla hlavou. „A co Tony? Snažil se mi dovolat...“

„Prosím tě, on je úplně blbej!“ rozvášnila se. „Tejden je u Daphné, šukaj o sto šest a pak jí dá kopačky! No, chápeš to?!“ Alicia byla zaskočena. „Prej už jsou každéj jinej. Říkám, to jste se určitě stihli projevít, když jste byli jenom v posteli.“

„Asi bylo těžké navázat tam, kde skončili. Tehdá byli prakticky ještě děti.“ Snažila se kamarádovi porozumět.

„Spíš si myslím, že je pořád zamilovanej.“

„On někoho má?“ zbystrila. Srovnala telefon mezi uchem a ramenem.

„Nemá, protože je zamilovanej do tebe. On ti to neřekl?“

Alicia se pozastavila. „Ne, proč si to myslíš?“

„I slepej by si toho všiml. Je do tebe blázen.“

„Ale Kate, vždyť jsme kamarádi.“

„Brácha je hodnej kluk. Sice někdy buran, ale ty by sis ho vychovala.“

„Katie, já...“

„A o peníze si starost nedělej, od toho benefičního koncertu se mu nabídky jen hrnou!“

„Ale chybí to nejdůležitější.“

„To přijde časem.“

„Poslyš Kate, proberem to jindy, jo? Mám ještě nějakou práci. To nejde takhle po telefonu.“

„Ale necháš si to projít hlavou...“

„Ano, spolehni se. Pa, pa.“

Když Alicia odložila sluchátko, vyčerpaně si oddechla. Poté na gauči zahlédla medvídku, kterého jí Nick vystřílel na pouti. Pojala ho do náručí a přitulila se k němu. *Jak bych si jen mohla něco rozmýšlet? Tony od začátku ví, že můj život patří Nickovi a na tom se nikdy nic nezmění. Ať už spolu budem nebo ne, nikdy se to nezmění.*

Stejně si vydechl i Nick, který se právě vrátil z letiště. *Konečně je ta sedmihlavá saň pryč.* Pomyslel si. Odhodil klíč a zavěsil koženou bundu na věšák.

Zamířil do kuchyně, kde si z lednice nalil sklenku whiskey na kuráž. Tu jedinou mu tam tchyně nechala. Raději to nekomentoval a kopl to do sebe. Hořká pachuč byla ve srovnání s tím, co cítil jako karamel. Už v tomhle domě nevydržel ani minutu. Jako by ho jeho stěny mačkaly a dusily. Připadal si tu tak sám. Nechápal, jak tu mohl žít tak dlouho s ženou se srdcem tvrdým jako kámen. Nechápal, jak mohl žít tak dlouho bez Alicii.

Anna vstoupila do domu francouzským oknem ze zahrady. Svlékla zahradnické rukavice a zástěru.

„Nemrchtala mátna moc, že jsem nejela?“ „Prej k ní nemáš patřičnou úctu, a že se tu dlouho neukáže. Ale v dutyfree si dala panáka skotské a už byla v klidu. Prej za měsíc je tu zas.“ „Mé matce je těžké se zavděčit. Studovala jsem s vyznamenáním, vdala jsem se za muže, který zabezpečí mě i ji do konce života, ale jí to nestačí. Vždycky pro ni budu málo.“ „A já ten největší pól, jak mi ještě zdůraznila před odletem.“ Anna se zasmála.

Dovedla si jejich komický rozhovor představit. Tchyně hučící do zetě, který jen přikyvuje, aby měl klid. Nick odpočítával sekundy do jejího odletu.

„Úplně vás vidím,“ smála se Anna. Nick se taky pousmál. Její úsměv přinášel pokoj do jeho srdce. Znovu viděl tu studentku, která každý den črtala návrhy oděvů v parku před školou, kde snila svůj velký sen, že se stane slavnou návrhářkou. Věděl to, protože tam taky chodíval z toho stejného důvodu.

Měli jsme tolik společného... Sen o dvou dětech, jejichž láska jednou dobyje svět. Škoda, že z toho snu nezbylo nic.

„Musím odejít, Annie.“ „Pracovní záležitosti?“ „Ne, jen já. Um...“ Avšak slova nepřicházela. Najednou měl v hlavě prázdné místo. Anna se na něl s lítostí podívala. Když si to představoval, bylo to snadné. Ale říct jí pravdu tváří v tvář, říct do očí plných lásky, že on už lásku necítí... Musel se vzmužit. „Poslední sled událostí mezi námi a celkově jak se náš vztah vyvíjel...chtěl bych být chvíli sám a přemýšlet.“ Anna na chvíli přestala dýchat. Zaskočil ji. „Chci si v klidu rozmyslet, kam náš vztah směřuje.“ „Opouštíš mě?“ zeptala se opatrně. „Podívej, není to snadný, já tě mám fakt rád a vím, že i ty mě, přestože mi dáváš najevo většinou opak, ale jen to nestačí.“ „Pokud je to v tomhle, že necítíš lásku, jen proto, že ti to neomílám o hlavu tisíckrát za den, tak...“ „Ale já chci ženě tisíckrát denně omílat, že ji miluju, aniž by se na mě pohoršeně dívala! Chci ji líbat na veřejnosti bez ohledu na to, co říkají druzí. Chci jí kupovat pozlátka a nosit květiny, chci, aby, když jí složím písničku, ocenila lásku, kterou jsem do toho vložil!“ vyletělo z něj ani nevěděl jak.

„Wau,“ byla ohromena. „Tos v sobě dusil hodně dlouho. Nevěděla jsem, že seš tak patetické.“ „Sakra, co je na tom podělit se o city, který v sobě nosím?! Chci lásku dávat ale taky přijímat, sdílet společnou identitu.“

„Jako kdyby tebe někdy zajímalo, co cítím já!“ A to Nicka zpražilo. „Neptal ses mě, když sis budoval kariéru, o dovolení! Nehleděls napravo, nalevo, prostě ses do toho vrhl po

hlavě a všichni ostatní stáli někde v pozadí!“ „Kdybych měl dítě, věnoval bych se jemu!“ vyhrkl spontánně, leč pravdivě. Anně vjely slzy do očí. Nick si vydechl a snažil se uklidnit. Nechtěl žádnou nervy drásající hysterii, chtěl se dobrat racionálního výsledku. „A to je přesně ono. Mysleli jsme si, že jednou najdeme společnou řeč, ale stojíme tu po deseti letech a zjišťujeme, že jsme si každé šli vlastní cestou. Jasně, byly tu i nádherné chvíle, společný zážitky, na který nikdy nezapomenu, ale momentálně to nestačí. Nemůžu žít z minulých zážitků. Potřebuju odstup. A myslím si, že i tobě prospěje mě tu chvíli nevidět.“

„Jestli narážíš na Pierra, je to nevinné, přestanu se s ním stýkat, když ti to vadí.“ „A proč? Začala ses s ním stýkat z určitého důvodu. Ať už byl jakékoli, pramenil z toho, že ti on dává to, na co já už nestačím.“ „Dobře.“ Polkla. „Chceš, abych se nestýkala s Pierrem? Fajn. Chceš, abych ti denně říkala, jak tě bezmezně miluju? Fajn!“ říkala s dávkou ironie. „Vůbec nic jsi nepochopila.“ Zavrtěl hlavou. „Tak co po mně, krucinál, chceš, Matsudo?! Do kariéry jsem ti nemluvila, mohls mít každou ženskou, kterou se ti zamlouvalo mít!“

„Ale nikdy jsem neměl tebe! Vždycky jsi mi patřila jen na půl!“ „To je ta tvá věčná potřeba vládnout ženě! Nemůžeš kontrolovat celý svět, Matsudo.“ „Nechci nikoho ovládat, chci ji chránit, pečovat o ni, chci, aby za mnou přišla, když ji něco trápí. Emancipace je fajn, mám rád rozhodné a samostatné ženy, ale už nechci žít dva životy v jednom manželství. Dusím se tu. Tahle ponorka je příliš malá pro nás dva.“ „Takže je to má vina?“ Založila ruce. „Ne, Annie, je to vina nás obou.“ A popošel ke dveřím. Anna stála zády a snažila se zatlačit slzy. Nick se zastavil a chvíli ji pozoroval. „Budu v hotelu na předměstí, v obyváku ti nechám kontakt. Řeknu to i Carmen - kdyby cokoli, volej. Kdybys něco potřebovala zařídit... můžeš se na mě spolehnout.“ „Nedělej si vrásky, zvládnu to.“ Nick si vydechl a odešel.

Kufr si balil asi hodinu. I když si bral jen nejnnutnější věci, trvalo mu to věčnost. Přemýšlel, jestli udělal dobře. Dokola si přehrával jejich hádku. Ale zjistil jediné: že si takhle měli promluvit už dávno. Možná by předešli zklamání. Kdyby si promluvili v době, kdy se ještě milovali, možná by jejich vztah znova nabral ten správný, společný směr.

Alicia se před chvílí vykoukala, proto umývala vanu. Sprchový kout na jachtě byl fajn, ale oproti horké koupeli ve vlastní čisté vaně byl pouhá z nouze ctnost. V celku měla dobrou náladu a tak si zpívala jeden z hitů svojí oblíbené kapely. V předklonu čistila a vrtěla se do rytmu, ani neslyšela cvaknutí dveří dole u vchodu.

Po chvíli ucítila něžné pohlazení od krku přes páteř až k zadečku. Vyhrnul její letní neglizé a toužebně mačkal její pŕlky. Alicia se chtěla narovnat.

„Ne, ne, pokračuj. Takhle je to perfektní.“ zahlaholil Nick. Voňavou koupelnou se rozlínul odér ze skotské a cigaret. „Nechceš se raději před tím umýt?“ zašklebila se. Ale to už k ní přistoupil. Něžně si přibližoval a oddaloval její oblé boky. Miloval, když mohl ovládat její kulatý baculatý zadeček. Ale ona myslela více na to, jak půjde znova do vany než na erotiku. Ale snažila se být trpělivá. Nic podobného ještě neudělal, zřejmě se stalo něco vážného. A tak mu dovolila, aby s každým vniknutím uvolnil stres a starosti nastřádané za posledních pět let jeho života. Netrvalo to ani pět minut a objal ji kolem pasu. Křečovitě držel její břicho, jako by se potřeboval ujistit, že jeho miminko je skutečné. Alicia se pomalu narovнала, ale on ji stále objímal. Se zavřenýma očima se vydýchal.

„Omlouvám se, ale opravdu jsem to potřeboval. Potřeboval jsem tebe, vás.“ Odpočíval na jejích ramenech. „To je fajn, ale můžu se už otočit?“ „Radši ne, su s'atej jak kopřiva.“ „Ale nepovídej, sama bych si nevšimla,“ řekla ironicky. Po chvíli ji pustil. Nejprve otevřela okénko v koupelně, poté balkon v ložnici.

Nick si zapl poklopec a zoufale se jí usadil v peřinách, kde sebou práskl o polštář a nadechl se z plných plic. „Nádherně voní, jako ty.“ „Jo, než ses v nich vyválel.“ Pozorovala ho se založenýma rukama. „Neměl bys být v hotelu?“ „Už valím.“ Posadil se s výdechem. „Chtěl jsem ti jen říct dobrou noc.“ „Dobrou noc.“ zabrblala. „Ale no tak, maličká,“ přitáhl si ji za ruku. „Copak nejsi ráda, že mě tu máš?“ A zakňučel jako malé štěňátko. Alicia si povzdechla. Pokaždé, když se musela povznést nad každým Nickovým blábolem, si připadala jako vzducholoď. „Tobě by se líbilo, kdybych se zjevila u tebe tupá jak motyka a skočila na tebe?“ „Mmm! To by bylo rodeo!“ Protočila panenky a raději šla na vzduch. Nick šel za ní na balkon a objal ji zezadu kolem břicha, jak to měli rádi. „To bylo naposledy, přísahám.“ A políbil ji za uchem. „A měla ta tvá deprese opodstatněný důvod?“

„Mluvil jsem s Annou. Nejdřív jsem nevěděl, co říct, ale pak... Lítal to ze mě jak průjem. Všechny bolístky, hluboko zakořeněný neurózy, výčitky, dávno zapomenuté věci, o kterých jsem si myslel, že jsou fuč...najednou to vyplulo na povrch. Zprvu jsem ji zaskočil, ale pak i ona na mě vychrlila spoustu věcí a právem. Asi jsem ji během té společný cesty životem přestal poslouchat. Měla pravdu, když řekla, že jsem se dral dopředu, zatímco všichni ostatní zůstali někde vzadu.“ „Škoda, že jste si to neřekli dřív. Ty mě třeba hubuješ za to, že pořád melu, ale sám vidíš, že komunikace je základ vztahu. Chci mít od začátku jasno. V prvním kole vyložit karty na stůl - ber nebo nech být.“

V objetí sledovali tmou zahalená světla zátoky Malibu. „Není mi z toho do smíchu, nechal jsem za sebou deset let života, ale jsem rád, že jsem to udělal.“ „Ztratil jsi deset let smutku, ale možná jsi tím získal dalších šedesát let štěstí.“ „To jako šedesát let slaniny s vejci k snídani a zákuskem po obědě?“ „Ale jak ti chutná!“ Otočila se a poplácala ho pobříšku. „Šedesát let... To mi bude devadesát tři. To si třikrát schrupnu, než najdu tu správnou klávesu u piana.“ Alicia ho objala a políbila na kulatém nosíku. „Ty můj dědoušku.“ „Budeš mě vůbec ještě chtít? Třeba za deset, patnáct let?“ „To mi potáhne na čtyřicet. Nemyslím, že budu mít na výběr.“ „Taky pravda. Ženský stárnou, chlapi zrajou.“ A to dostal pěstí do břicha. „Chceš vidět, co jsem měl k večeři, že jo?“ zakňoural. „To cítím - whisky s whisky.“ „Whiskey!“ Alicia jen zavrtěla hlavou.

„Co jste teda vyřešili?“ „Na pár dní se usadím v hotelu a popřemýšlím. I jí jsem dal čas.“ „Čas nebo falešnou naději?“ „Řeklas, ať na ni nevychrlím vše najednou. Chci vědět, co to s ní udělá, jak to překoná. Nevezmu si na svědomí, kdyby se jí zdravotně přitížilo.“ „Ani já ne,“ přikývla. Položila si hlavu na jeho hrudník a on ji pohladil ve vlasech. Nejradši by tu už zůstal navěky. Ale chtěl dodržet alespoň jednu dohodu - bude sám v hotelu přemýšlet, kam se jejich milostný trojúhelník bude dál ubírat.

Počkal, dokud Alicia tvrdě neusnula. Schoulená v jeho náručí poslouchala mělký tlukot jeho srdce. Podložil ji polštářem a potichu se vytratil z ložnice.

Mezitím jakš takš vystřízlivěl a odřídil svůj černý sport'ák do hotelu, kde po zbytek noci přemýšlel nad událostmi včerejšího dne.

Když si Alicia ráno uvařila čaj, zazvonil telefon. Se šálkem v ruce šla pro nedočkavé sluchátko.

„Ano?“ přijala hovor a usrkla ze šálku.

„To jsem já...“ ozval se nejistý ženský hlas.

„Annie?“ zeptala se opatrně.

„Nejspíš jsi hodně zaneprázdněná, když jsi mi celý víkend nebrala telefon, ale já to chápu.“

„Byla jsem v Dallasu poskytovat rozhovor,“ vymyslela si.

„Poslyš, máš dnes dopoledne čas? Potřebovala bych si promluvit s někým inteligentním.“

„Dnes dopoledne?“

„Ale nechci tě obtěžovat. Ale vážně bych byla ráda, kdyby sis chvíli na mě udělala.“

„Pokusím se to nějak zařídit.“ snažila se z toho vycouvat.

„Nezdržím tě dlouho, navíc mi to vynahradíš za ty nepřijaté hovory.“

„Tak dobře,“ vydechla si.

„Paráda! Jedu k tobě.“

„Ale...“ a to už bylo sluchátko hluché.

Alicia jen zakroutila hlavou. Chtěla se napít čaje, ale polekalo ji silné prásknutí dveří a dusavé kroky. Nadskočila, až se polila. „Super,“ začala škrábat flek na bílých šatech.

„Konečně!“ vešel znepokojený Nick. „Snažím se ti od rána dovolat! Kde, prosím tě, jsi? Báł jsem se.“ „Hele, nelíbí se mi, že si sem vpadneš, kdy se ti zachce. Kde jsi vzal klíč?“ „Kdysi jsi mi ho dala,“ zamrkal šibalsky. „O tom nic nevím!“ „Nejspíš jsi to zapoměla.“ A začal ji líbat. Tyto polibky už byly příjemnější než ty v noci. Minimálně o zubní pastu a kolínskou. „Počkej, musíš odejít.“ „Za chvíli, nejdřív si poslechni to demo od Chucka. Ti jeho kumpáni sou fak třída!“ A bez optání pustil CD v přehrávači.

„Poslyš, spals ty vůbec?“ založila ruce. „A to kytarový sólo a teď - basa a doprovodná kytara, je to boží!“ užíval si nahrávku. Do rytmu pokyvoval hlavou. „A sem bych dal rap, vymyslel jsem tři varianty.“ A vystrchal z kapsy cáry papíru s texty. „Někdy jindy, jo? Musíš zmizet!“ „Ještě neslyšelas refrén. Nevím proč, ale jako bych ty nástroje už někde slyšel.“

Alicia vyprskla smíchy nad jeho dlouhým vedením. *Opravdu věří, že je to Chuckova nová kapela? To se mi snad jenom zdá! Ten styl poznám i já a to nejsem ta, kdo s něma hrával deset let. Prej jako bych ty nástroje někde slyšel. Božeee!!!*

„Každopádně je to super.“ „A co zpěv - ten je ti taky povědomej?“ „To je Chuck, nejsou blběj.“ „Ale jistě, že nejsi.“ Vysmála se mu. „Ta hudba je skvělá, co kdybychom se u ní pomilovali, hm?“ Sápál se na ni, ale ona couvala. „Není to dobrý nápad, možná jindy.“ „Ta tvoje ostýchavost mě rajcuje ještě víc! Miluju, když tě musím dobývat!“ Chytl ji a začal vášnivě líbat.

Jako zásah shůry je vyrušilo ostré klepání. Alicia se mu vysmekla, ale Nick se nechtěl vzdát. „Řekni, že nejsme doma.“ „Blbče, to je Annie! Musíš vypadnout!“ A klepání zesílilo, přidal se i zvonek. „Proč jsi mi to neřekla?!“ „A jak, když si meleš svou o tom blbým céděčku!“

„Ali, jsi tu?“ vešla Anna francouzským oknem ze zahrady. „Promiň, myslela jsem, že jsi venku, když neotvíráš.“ Pak se ale zarazila. V těsné blízkosti Alicii stál Nick. Pustil ji a

shlédl do země jako provinilý školáček. „Přijdu jindy.“ Obrátila se k východu. „Annie, stůj! Nick už odchází. Pustil mi jen demo, co mu dal Chuck.“

„Jo, to boží, co teď hraje!“ A ženy se na něj přísně podívaly. „No, už půjdu.“ zachrchlal a z přehrávače vyndal disk. „Nebo si to tu chceš nechat a poslechnout?“ „Prosím tě, vem si to!“ supěla Alicia. „Vážně to nechceš...“ „Jdi už!“ Nick se pohledem rozloučil s Annie a odcházel jako spráskaný pes. „Máš to na botníku, kdyby náhodou!“ a rychle práskl dveřmi.

Alicia nevěřičně kroutila hlavou. „Někdy myslím na chvíle, kdy bych ho nejradši nakopala do zadku,“ řekla Anna, „a tohle byla jedna z nich.“ Alicia se souhlasně pousmála. „Pojď, sedneme si na vzduch. Džus?“ „Když mi do něj nenápadně cvrnkneš kapku vodky, klidně.“

Donesla jsem ti něco ukázat.“ vytáhla složku na zahradní stolek. „Posledních pár týdnů pracuju na nové kolekci. Preferuji jednodušší, volné, ale postavu kopírující střihy.“ komentovala své náčrtky. Alicia byla ohromena. „Páni! Návrhářství sice nerozumím, ale koupila bych si všechny šaty, co tu máš!“ „Vzadu mám i čtyři modely pro těhotné.“ pousmála se. Alicia si je prohlédla. „Zítra to jdu ukázat do firmy, se kterou jsem spolupracovala dříve. Tak uvidíme, co mi na to řeknou.“ „Padnou na zadek, to mi věř!“ A Anna se vděčně pousmála. Alicia si její návrhy prohlížela znovu a znovu, snažila se její dílo vstřebat. Anna spokojeně popíjela drink.

„Ale tohle není to hlavní, co jsi mi chtěla říct, že ne?“ zeptala se opatrně. Zavřela složku. Anně vjely slzy do očí. „Co se stalo?“ A Anna padla Alicii kolem krku s pláčem. Alicia nevěděla, co dělat. „Opustil mě, Ali, odešel.“ „Pohádali jste se?“ A Anna vzlykala. Najednou její bolest vyplavala na povrch. Jen s Aliciou se dokázala uvolnit, jen jí dokázala dát své emoce najevo.

Pak se vzchopila. „Promiň, nechtěla jsem tě mačkat, já...“ Otřela si slzy kapesníkem. „Nepohádali, spíš jsme si vyřikali spoustu věcí, které nás dusily celý vztah. Po pravdě, bylo to osvobozující.“ Už neplakala. Mluvila s hlavou vztyčenou. „Ale neslouží tohle stupidní kuchání emocí k tomu, abychom ty problémy vyřešili?“ „Co ti řekl?“ zajímala se. Sama byla zvědavá. Od Nicka se toho moc nedozvěděla, trochu se mu motal jazyk. „Řekl, že se v našem vztahu dusí, že mu vadí moje nezávislost... Ale nejvíc mě zbolelo, když mi vyčetl, že jsem mu nedala dítě.“ Alicia jen zakroutila hlavou. Pochopila, že Nick Annu vůbec nešetřil. „Nedokážu být jako ty nebo ostatní ženské. Vždycky jsem se bála mít dítě. Je to, jako když odmítneš udělat něco velkého, protože se bojíš, že to nezvládneš. Určitě se ti to někdy během kariéry stalo.“ „To ne, ale... třeba jsem si nikdy neudělala řidičák. Není to to samý, ale podobnej pocit to je.“ „Vidíš, to já třeba řídím. Po letech jsem oprášila svýho broučka.“ „Říkala jsem si, jaks přijela tak rychle.“ „No a pak už se to nabalovalo jak sněhová koule. Já mu vyčetla jeho kariéru a bylo to.“ „Minulost už ale nezměníte, je třeba se dívat dopředu.“ „Proto Nick odešel do hotelu, aby přemýšlel o našem vztahu. Ale podle mě mi nechtěl dát kopačky přímo, aby to se mnou nesešlo.“ „Možná to prospěje vám oběma - odpočinout si, ujasnit si, kam váš vztah směřuje...“ „I to Nick říkal. Viděl mě totiž ráno s Pierrem a domyslel si bůhví co.“

„A jak je to mezi tebou a Pierrem?“ Anna se pousmála. „Je to miláček, ale víš jak, nechci se raději pouštět do nového vztahu. Mám sice energie, že bych skály lámala, ale pořád mám v sobě tu nemoc.“ „Ale Pierre to ví a neřeší to.“ „To ne.“ Usmála se. „Byli jsme spolu každý den, co byl Nick pryč. To bylo taky zvláštní, jak jsme se potkali...“ zasnila se. „Tak

vidíš, k čemu potom Nicka potřebuješ? Jsi nezávislá žena a s touhle složkou a Pierrem po boku budeš ta nešťastnější žena na světě.“ „To bych se ale musela odpoutat od Nicka. Neřekla bych, že se mi ten bastard tak vryje pod kůži. A když jsem vás viděla spolu... Ráno v kuchyni, jak tě hladí po bříšku... Uvědomila jsem si, o co jsem přišla. Možná bychom to s dítětem nějak zvládli, ale teď už je pozdě,“ zesmutněla. „Nick opravdu jen donesl to cédéčko. A občas mě pohladí po bříšku, víš, že miluje děti, nic za tím nehledej.“ Snažila se vykroutit.

Annie se hořce pousmála. „Už dlouho cítím, že má jinou. Změnil se. Potkal někoho, kdo ty jeho sladký řeči konečně ocení. A kdo ví, třeba se mu brzy splní jeho sen mít dítě.“ Alicia se začala ovívat složkou, náhle se dostavil nával horka. „Počkej, s čím přijde. Třeba mu křivdíš, třeba jen chce čas na rozmyšlenou. Nemám s tak dlouhým vztahem zkušenost, ale z okolí vím, že se občas dostaví krize.“ „Stejně tě obdivuju. Po hlavě ses vrhla do mateřství, bez chlapa... Nechápu tě, ale obdivuju.“ „Každý si neseme svůj kříž.“ „Jo... Naštěstí Nick se mě brzo zbaví.“ „To neříkej, neznamená, že když už s tebou nechce být v manželství, že už tě nemá rád jako člověka. Jsi jeho první láska a to už nikdo nepřekoná. Pořád tě bude podporovat a chránit tě. Jsi přece jeho Annie.“ „Nemusíš mě konejšit, vím, na čem jsem, jen se s tím musím srovnat.“ „Ještě neřekl poslední slovo, dej mu čas.“ A Annie smutně přikývla.

Ještě chvíli zůstala a pak se rozloučila.

Když za ní cvakly dveře, Alicii se zamotala hlava. Ještě že toaleta je hned za dveřmi. Nedokázala se tvářit jako kamarádka a být vyrovnaná. Celou dobu uvnitř ní cosi křičelo, že to ona je ten důvod, proč Nick odešel.

Srovná se s tím? Překoná prvotní šok? Nebo bude trpět, protože ho skutečně miluje? A co pak, až jí Nick řekne o nás dvou, tedy tří? Už se na mě ani nepodívá.

Asi stokrát si omyla obličej ledovou vodou. Pak se otřela a šla do obývacího.

Rozklepanými prsty namačkala kamarádovo číslo.

„Chucku, můžeme se sejít? Potřebuju si promluvit.“

„Počkej, zrovna řídím, zajedu k tobě.“ ozvalo se se šumem v pozadí.

„Raději bych někam vypadla.“

„OK, zapíchnem to někde na zahrádce. Do dvaceti minut su u tebe.“

Když nastupovala do auta, Chuck si všim, že je nezvykle mimo sebe. Dokonce ji musel upozornit, aby si zapnula bezpečnostní pás, na který zapomněla. Nervózně si mačkala prsty. Kamarád se nechtěl hned vyptávat, raději zhlasil hudbu, aby se aklimatizovala. Alicia se uvolnila a zaposlouchala se do muziky.

„To je Nickův rap na vašem demu?“ podivila se. „Jo, byl z toho nadšenější a nahrál k tomu své vokály. Ráno mi to hodil dom.“ „Ráno? On má snad klona, aby stíhal víc práce naráz.“ „Jo, taky si říkám,“ pousmál se. „Nick je nezníčitelný.“ „Seš si jistě, že děláš dobře? S tím nahráváním, myslím. Takhle za jeho zády... Protože on absolutně nic netuší, nepoznal to. Až uvidí sestavu, až budete nahrávat, zabije tě.“ „To už nech na mě.“ Mrkl záludně.

Usadili se v klidné hospůdce venku na zahrádce. Alicia si objednala malé pivo na uklidnění, Chuck jen nealko.

„No teda, vidět tě Nick...“ usmíval se Chuck. „Hele, už jsem v druhém trimestru. Navíc, v tom jsou vitamíny. Rostou mi z nich prsa a to je dobrý na kojení.“ „Hlavně, že si to umíš odůvodnit.“ Usmál se znovu.

„Jak byl u mě Nick, celej zářil. Nevím, jak to děláš, ale je z tebe úplně mimo.“ „Hm.“ napíla se. „Co je, nemáš radost?“ „Z toho, že jsem mu zničila manželství? Že opustil ženu,

kteřá ho miluje a kteřá je vazně nemocná? Ne Chucku, radost ze sebe fakt nemám.“ „Vedelas, že to tak bude. Když jsem poznal Berenice, taky jsem měl výčitky vůči Sam. Ale časem to přešlo.“ „Myslela jsem si, že už Nicka nemiluje. Vypadalo to tak - způsob, jakým s ním zacházela, jak s ním mluvila... Dokonce začala chodit ven s jiným mužem. To přece zamilovaná žena nedělá, ne?“ „Anna byla vždycky trochu zvlaštni, co se týče lásky.“ podotkl. „Rika se, že lásku si uvědomíš, až když toho člověka ztratíš, a to je zrejmne její případ. Kdybys ji viděl...“ A naskakala jí husí kůže na ramenech. „Byla u tebe?“ „Dnes dopoledne. Nevím, jestli jsem udělala dobře. Bojím se, že se jí něco stane.“ „V prvé řadě by ses s ní měla přestat stýkat, nesvedci ti to.“ „To ona mě vyhledává. Ale nebudu ti lhát, mám jí ráda. Mrzí mě, že se kvuli Nickovi tr, když si vzpomenu na nás dva na jachtě...“ „Slyšel jsem, že to bylo rodeo,“ zamrkal. Alicia pohoršene zavrtěla hlavou. „Nick te miluje a jak se těší na malou, až je s tím otravnej.“ A Alicia se potěšila. Pak si vydechla. „Ali, copak bys chtěla, aby se k ní vrátil? Aby předstíral lásku a při tom myslel na tebe? Kdyby Annu miloval, ani se na tebe nepodívá.“ „Já vím, ale...“ „Proste to neřeš a hlavně se přestaň stýkat s Annou,“ řekl durazne.

„Víš, tohle není prvni manžestvi, kteřý jsem zničila. Mluvila jsem s Nickem o tobě a o Sam a řekl mi, proc te opustila.“ „Proc teda?“ svratil čelo. „Vzpomínáš, jak jsem se rozešla s Jacquesem a s tebou jsem šla zapít žal?“ „Pokud vím, tak s Jacquesem ses rozešla asi desetkrát a pokaždé jsme se šli ožrat, takže...“ „Ale políbila jsem tě jen jednou.“ Chuck se zamyslel. „Jo, něco takovýho si matne pamatuju, to jsme byli hodně pod obraz. Ale v pohodě ne?“ „Možná u nás, ale Sam nás pry viděla.“ „Cože?“ „Na popud Lindsay se vidala do Pařize a hledala můj byt na celé ulici. A náhodou nás v ten moment zahlídla v té vinárně. Odpust mi to, Chucku,“ rozlitostnila se. Kamarád ji objal. „Ale zlatíčko, ty za nic nemůžeš!“ utěšoval její lítostivý plc. Cítila se velmi provinile. „Můžu, byla jsem mladá a blbá. Nemyslela jsem to nijak sexuálně nebo zamilovane, proste to byl blbej nápad. Zapomněla jsem to, až Nick mi to o víkendu připomněl.“ „Taky jsem na to už zapomněl. Proc mi to Nick neřekl? A proc mi to hlavně neřekla Sam?“ „Nick si nejspíš myslel, že jste si to vyříkali a pak měl jiný starosti.“ „Jemu nic nevyitam, ale copak Sam neměla vlastní hlavu?!“ „Zavolejme jí Chucku, vysvětlím jí to a omluvm se jí. Třeba se ještě dá něco udělat.“ „Ne, Ali, k čemu? Poslední rok to byl jen vztah plný žárlivosti a podezřívání. Hrabala se mi v mobilu, v peněženke...než jsem cokoli řekl, rovnou me odsoudila. A pokud radši uverila nanam, kteřý se nás od zaatku snažily rozdělit, a ani mi nedala šanci to vysvětlit, ani tobě, sakra vždyt te taky znala od mala!“ roziloval se. „Raději verila tem hyenam, co sotva znala. Ještě jsme si spolu říkali, jak Lindsay závidí Nickovi a Anně, že je chce rozeštvat.“ „Vždyt je to její sestřenice.“ „Jo, ale Nicka miluje od střední školy. Udajne ho poznala dřív, než Anna. Nadbihala mu a sledovala ho na každým kroku. Ale Nick byl zažranej do tech svych obrázků, holky mu fakt nic neříkaly. Zázrak, že si všiml Anny.“ „Proc si vzala Dexe?“ zajímala se Alicia. „Tehda byl Nickův nejlepší kámoš, takže aby mu asi byla na blízku. No rozhodne ji nepodceņuj.“ Alicia si vydechla a znovu uronila slzu. „No tak, už je to pryč. Takovou ženu, kteřá mi neveri a hlavně není schopna sama si udělat názor, nepotřebuju. Nikdy se z toho uplne nevzpomatuju, ale než takový vztah, tak raději žádný. A nebrec, lidi se divaji.“ „To je mi jedno.“ „Rozmažeš si řasenku.“ Upozornil ji. Alicia se vzchopila. „Nemáš zrcátko?“

Schůzka s kamarádem jí velice pomohla. Co se týkalo jeho a Sam, znacne se jí ulevilo. Ale myšlenky na Annu ji neopustily. Snažila se rozptýlit uklidem.

Utírala prach z polic v obýváku, když jí upadlo staré album ještě z dob střední školy. Tak jej otevřela.

Tam jsem byla opravdu šťastná. Říkala si, když si prohlížela fotky. Na chvíli se posadila. *Chuck byl šťastně ženatý a já jsem na chlapy ani nepomyslela.* Pak uviděla vtipnou fotku z párty, kterou pořádala na pokoji se svými dvěma spolubydlícími. Začala se od srdce smát. *Danny a Tess... Kdo ví, kde jim je konec. Jak asi dopadlo jejich studium v Londýně, Dublinu, či kam to chtěly vypadnout. Doufám, že to nebylo takový fiasko jak já v Paříži.* A prohlížela si dál. Uviděla fotku jich tří v amatérském nahrávacím studiu, lépe řečeno v garáži odhlučněné krabicemi od vajíček. Opět se rozesmála. *Náš song – to bylo taky něco. Chystaly jsme se s ním zbourat Hollywood.* A dál otáčela stránky, dokud se nedostala na konec. *Naše poslední fotka před nástupem na univerzitu.* Vytáhla fotku z alba a otočila ji. Pod datem vyfotografování byly dvě adresy, které jí holky zanechaly. Alicia dostala zajímavý nápad.

Ale vyrušilo ji cinknutí klíčů při pádu na kuchyňskou pracovní desku. „Promiň, ale klepal jsem. Neslyšelas.“ řekl Nick a položil tašky na desku. Začal vybalovat nákup. Alicia k němu líne přišla. „Plán pro dnešní večer: čerstvá zelenina, šunčička a ještě teplé bagety, čerstvý sýr. Vínečko pro tatínka a zmrzlina pro maminku.“ Alicia založila ruce. „Potom filmík.“ Zatřásl s DVD z půjčovny, které si Alicia prohlédla. Půjčil Hříšný tanec, který tolik milovala. „A pak,“ přistoupil k ní a pohladil po zadečku, „si můj myšáček povykládá s tvou myšičkou.“ A šibalsky zahýbal obočím.

„Prosím tě, přestaň!“ Odrhla ho od sebe. „Nemáš být náhodou v hotelu a přemýšlet?“ „To jsem a přemýšlím.“ „Říkala jsem, že máš klona.“ podotkla, ale Nick se zamračil. „Prostě bys měl přemýšlet nad svým manželstvím a ne tu být furt nasáčkovanéj.“ „Myslel jsem, že mě uvidíš ráda.“ zesmutněl. „Jsem ráda, ale není to fér vůči Annie.“ „Takže ledová královna si u tebe vylívala ten svůj kus ledu, kterému říká srdce?“ „Nicku, váš rozchod ji zasáhl víc, než si myslíš, možná bys to měl ještě zvážit.“ „Ale tady není co, Ali! Ta žena mě nikdy nemilovala, jen chtěla vlastnit figurku a manipulovat s ní! A tak manipuluje i s tebou, copak to nevidíš?!“ „Ale...“ „Víc lásky dala psovi, se kterým se furt mazlila a říkávala mu, jak ho zbožňuje. A víš, kolikrát mně řekla, že mě miluje?“ „Nicku...“ „No, zkus hádat! Celkem třicet šestkrát za deset let. Dělal jsem si čárky do notesu. To není ani čtyřikrát za rok. Řekni mi, ty bys s takovým člověkem žila?“ „Za poslední tři roky bych spíš nežila s tebou.“ „To ona mi navrhla volný vztah.“ „Nemusel jsi to přijímat.“

Nick se naštvál, naházela věci zpět do tašky a chtěl odejít. „Můžeš si udělat hezkej večer s Annou, když jste takový kamarádky!“ „Nicku, pochop to!“ „Ne, to ty pochop! Rozejdu se s Annou, ať už s tebou nebo bez tebe! Nenechám ji samotnou v nemoci, ale sdílet s ní domov vážně nebudu, nenechám se od ženy dál tak ponižovat. Pokaždý, když se jí chci dotknout, se bát, že mi vynadá. Proboha, jsem její muž, kdo jiný by jí měl líbat?! Ale u toho Pierra problém neměla! Tys je neviděla, Ali. Jak s ním koketovala! Tak mi laskavě řekni, proč bychom se měli trápit v manželství, který od začátku byla jedna velká lež?!“ „Ale na začátku jste se snažili...“ „-V lásce se nemá snažit, tu musíš cítit. Tak, jako ji cítím k tobě. Dnes je to šest měsíců, co jsme se poznali. Ale to ty už asi nevíš.“ Alicia shlédla k podlaze. „Proto tyhle krámy. Chtěl jsem, aby tenhle večer byl výjimečný.“ „A seš si jistý, že to není jen na truc Anně? Pořád jsi na ni naštvaný, urazila tvoji hrdost.“ „Ano, urazila. Mým citům se jen vysmívala. Ale to jsem pochopil, až jsem poznal tebe. Ty jsi mi ukázala, co je to láska.“ Alicia ho chytila za ruce. „Měl bys jí to říct na rovinu.“ „Počkám ještě pár dní, až ze mě

vyšumí ta uraženost. Ale ty mi slib jedno - přestaneš se s Annou stýkat.“ „To nemůžu.“ „Sakra Ali, ona mezi nás tak akorát vtluoká klín! Nedivil bych se, kdyby to dělala schválně.“ „Tuší snad něco?“ „Anna je chytrá, dobře ví, že mám pro tebe slabost už od začátku. Možná si říká, že když budu svobodný, že se začnu zajímat o tebe.“ „Možná bych měla odjet a nechat vás, ať si to v klidu vyřešíte.“ „Ty se odtud nehneš.“ připoutal si ji k sobě pevně. „Ale...“ „Konec diskuze.“ Zavelel jako správný pán domu a začal ji vášnivě líbat.

Po tomto scénáři vždycky toužil – že přijde z práce domů, kde ho bude čekat teplá večeře, žena a děti. S dětmi si pohraje, vykoupe je, přečte jim pohádku a uloží je do jejich malých postýlek. Poté se vrátí ke svojí krásné ženě, kterou překvapí při mytí nádobí a vášnivě ji pomiluje nad plným dřezem.

Proto Aliciu vysadil na kuchyňskou linku a zvědavýma rukama bloudil pod jejími bílými šatečky. Hádky byla zažehnána. K milování ani nepotřebovali jídlo nebo film.

Povečeřeli zapečené bagety se šunkou, sýrem a zeleninou, kterou společně nachystali. I tohle si vždycky přál - žádnou služku. U filmu se objímali a tulili se, dokud na něm Alicia neusnula. Hladil ji po vlasech a cítil se jako nejšťastnější muž na světě. Věřil, že i Anna najde štěstí po boku toho muže, se kterým si rozumí víc, než s ním. Objímal Aliciu a nechtěl pustit. Přijímal její teplo, když hrála jako malá kamínka. Žádný chlad strohého hotelového pokoje. Tuto noc zůstane se svojí malou rodinkou.

Dnes v noci spali ve vzájemném objetí. Láska jim dávala klid. V jejich nitru panovala harmonie. Nick se probudil a pousmál se, když na svém tričku uviděl malý mokrý flíček. Alicia mu spala na hrudníku a zase ho poslintala. Ale jemu to nevadilo. Byl vděčný za možnost probudit se vedle milované ženy. Po letech konečně zakotvil v tom správném přístavu.

Alicia zvedla hlavu a zamžourala. To se Nick usmál víc a pohladil ji: „Vítej, maličká, do nového dne.“ „Je to sen?“ „Právě, že je to skutečné. Teď se budeme vedle sebe probouzet každé ráno.“ Alicia ho políbila. Překulil si ji na sebe a toužebně stiskl její boky. Slyšela a na kůži cítila jeho dech. Jemně ho líbala na rtech a on ji nechtěně škrabkal vousy. Jeho ruka šmátralka nezůstala v klidu a šmátrala. Hledala bránu do nebe. Její ruka hledala od brány klíč. Ráno nebylo kam spěchat. Láskyplná masáž k probuzení bohatě postačila. Líbali se něžně a velmi pomalu. Laskala jeho rty a postupně sjížděla ke krku. Za ouškem líbala jeho dvě znaménka, která ji tolik vzrušovala. A s jeho prsty na místech, kam mohl vkročit jen on, to bylo ještě vzrušující. Vyvrcholení si užila se vší parádou, až Nicka kousla do rtu. Bolestí zatajil dech, ale vyburcovalo ho to. Pokračovala v polibcích, ale už na nižších místech. Její ústa převzala kontrolu nad partiemi, které mohla laskat jenom ona. Nick byl nejšťastnější chlap na světě. V době, kdy to nejmíň čekal, našel lásku svého života. Až s Aliciou pochopil, že láska neznamená jen city dávat, ale také přijímat. To ona mu otevřela brány města zamilovaných, kde dosud žil jen na jeho předměstí.

Po sladkém mazlení se nasnídali. Nick však jedl za pochodu, do toho se oblékal. „Musím do města, mám to interview v rádiu.“ Alicia mu upravila košili. „Jsem na tebe pyšná! Můj miláček jde dobývat svět.“ A políbili se. „Zapni si to v 11, ju?“ „A přijdeš na oběd?“ „Asi ne, letím za Chuckem, mám pár nápadů, jak pracovat s tím jejich demem. Nevím, jak dlouho se zdržím. Ale když něco zbyde, budu rád.“ Alicia se pousmála a políbila ho na šťastnou cestu.